

Művészeti iskolások „Önarckép”-pályázata és kiállítása Zalaegerszegen

A zalaegerszegi Keresztury ÁMK második alkalommal hirdette meg a művészeti képzésben tanuló középiskolások számára az „Önarckép” pályázatot, 2006 után, melyen főként a dunántúli művészeti gimnazisták és szakközépiskolások vettek részt. 97 alkotó 135 alkotásából választotta ki a zsűria a legjobbakat. Amunkákat Vincze Ottó Munkácsy-díjas festőművész és Bárdosi József művészettörténész bírálta el. Az alkotásokból az intézmény Gönczi Galériájában nyílt kiállítás, március 5-én, melynek megnyitóján adták át a díjakat az első, második és harmadik helyezettek, valamint a hét különdíjasnak. A zalaegerszegi önkormányzat és más szponzorok jóvoltából komoly összeget kaptak a diák-művészek. A változatos anyagban szerepeltek rajzok, sokszorosított grafikák, festmények és szobrok. Az I. helyezett Tóth Alexandra lett, a zalaegerszegi Ady Endre Művészeti Gimnázium tanulója, a II. díjat Helmecci Zsuzsanna, a győri Tánc-és Képzőművészeti Iskola diákja nyerte el, a III. díjas Rochmann Nóra, a Pécsi Művészeti Szakközépiskola növendéke. Zalaegerszeg Város díját Drabik Tamásnak, az Ady Endre Művészeti Gimnázium tanulójának ítelték.

Részletek Vincze Ottó festőművész, a zsűri elnöke a megnyitón elhangzott értékeléséből:

Tóth Alexandra (Zalaegerszeg)

Rögtön a pályázati anyag első szemrevételezésénél felkeltette a zsűri figyelmét a zalaegerszegi pályázó festménye, illetve az a tény, hogy valaki, feltűnően fiatalon, 16 évesen, minimális eszköztárral maximális

mélységet fejez ki portréjában. Ez az alkotói magatartás amennyire keresetlen, annyira mély. Reduktívan, biztos ecsetmozgással foglalja össze a képet, láttatja a lakonikus közlés ellenére sem elhanyagolható részleteket is. A tömör kifejezőmód könnyed, magabiztos formaalakítással párosul, ahol a mondanivaló kevés, lényegre törő eszközzel fogalmazódik meg. Nem érezzük a képen, más festői attitűd mély nyomot hagyó hatását, sem aktuális divatot, manírt, vagy frázist. Ahogy Bárdosi József fogalmazta: mindenfajta modorosság nélkül készült műről van szó, amelyet nem köt gúzsba a megszerzett tudás. Mentis a túlképzettségől, viszont kifogástalan formaérzékkel dolgozik. Szinte azt lehetne mondani: hibátlan.

Helmecci Zsuzsanna (Győr)

Az én számára nincs fontosabb, mint saját személyiségünk meghatározása, melyet sokféleképpen fejezhetünk ki. Egy egészséges tizenéves, ha az illető lány, személyiségének jegyeit, karakterét gyakran külsődlegesen ragadja meg. Mennyire fontos a frizura, a haj színe, a zöld sál, ami a kép legintenzívebb koloritjaként erősíti fel az ugyanilyen színű szempár tekintetének szuggesztivitását.

Az említett korosztályban a viselet fontossága, hangsúlyozása azon külsődleges eszköztárhoz tartozik, melyen keresztül az ember közelebb próbál jutni a saját személyiségéhez. Mellékes pszichologizálás – mondhatnánk. Ami viszont nem mellékes, hogy Helmecci Zsuzsanna mindezt profi módon meg is festi. Az ecsettel való bánásmódja, színekkel, formaképzéssel, korrekt és perfekt.

Rochmann Nóra (Pécs)

Munkája értékelésekor a pontos rajtudás volt a meggyőző, mely mégis túlmutat a stúdiium követelményein. Korrekt következetességgel végigvitt ceruzarajz, ahol a vázlatosan hagyott, jelzészzerű részletek nem jelentkeznek érzékeny hiányként, csupán a hangsúlyt kapott arc szépen megfogalmazott karakterisztikai jegyeinek rendelődnek alá. A ceruza a legpuritánabb eszköze a képzőművészetnek, éppen ezért egyben a legnehezebb is. Barcsay szerint a ceruza nem engedi meg, amit a szén, vagy pasztell, nem lehet a problémákat elnagyolni, elkenni, a festőiség látszatával takarózni. Rochmann Nóra grafikájának legnagyobb erénye, hogy a ceruzarajzzal kapcsolatos követelményeket maradéktalanul megvalósítja. A rajz kvalitásai önmagukért beszélnek.

Drabik Tamás (Zalaegerszeg)

Azt mondhatnánk, festői, pasztózus, expresszív felületképzés felé viszi el háromdimenziós alkotásait. Szobrászati munkái maszkszerűek, melyekről nehéz eldönteni, hogy eltakarják, vagy felfedik az arcot. Alapvetően kétféle szobrászat létezik. Az egyik olyan anyagot talál, mely a természet egy kitüntetett pontján létezik, a kő, a fa, ezen anyagok kiválasztott kubusa nem helyettesíthető egymással, nem cserélhető fel. A szobrásznak nincs más dolga, mint hogy a felület képzésével tömeget adjon ennek az anyagnak, és feltárja belső szépségét. A másik típusú szobrászat

önthető, homogén anyagokkal dolgozik, gipsz, fém, műanyag, stb. Ezek az anyagok, a szó jó értelmében véve „felületesek”, bármely adott kubusát vesszük ezeknek az anyagoknak, azok egymással felcserélhetőek, lehetnek belül üresek akár, belsejükből nem sugároznak energiát a felszín felé, mert az anyagnak nincs belső energiája. A plasztika a felületen jön létre, így alkalmas olyan felületi játékokra, amelyekre az előző csoport anyagai nem. A maszk is az arc felülete.

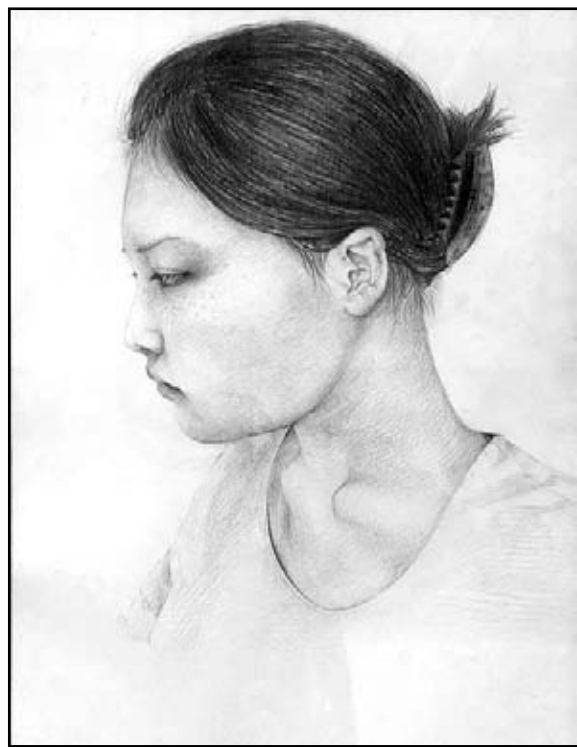
Összegzés

Végül zárszóként arról, hogy mennyire nem könnyű vállalkozás a jó portré... Készítésekor óhatatlanul beszűrömlik a képbe a lelkiállapot, mely nagyban meghatározza az alkotó viszonyát önmagához és a világhoz. De nem csak az alkotóé. Az alkotó lelkiállapota, finom belső rezdülései mélységesem befolyásolják a végső megformálódás alakulását, magát a végeredményt. Vagyis elkészült képet-szobrot. Ahogy a képzőművész-jelöltek e második zalaegerszegi találkozásán is kiderült. A reagálások alapján elmondható: mind a diákok, mind a tanárok körében jó visszhangot keltett ez a kezdeményezés. Egyértelműen mutatja ezt a megmérettetést felvállaló diákok számának növekedése, a színvonalas tárlat, valamint a felkészítő tanárok pozitív hozzáállása. Mindez a feljogosítja szervezőket, az elbírálókat, mindazokat, akik az új művészgenerációk nevelésben érdekeltek, hogy van értelme, létjogosultsága a folytatásnak.

Püsök Lilla
(Zalaegerszeg)

Linómetszet

Révész Anna
(Pécs)

Ceruzarajz